

schitko, schtož my wot Gzlowekow dostane-
my a schtož jeno na Sšwjet narodžene budže,
nech šo narodži, kajž ze a wot kohož ze, je
Gzjelo a Krej, a tehodla šhubene.
Rosom, Wola, Mudrosz, swohnomna Bo-
habojosz a schitko našche Samoženje pschin-
dže ždym wot Gzjela a Krowje. Schitko, schtož
my našchej Mudroszju wumyšlimy a horje-
pschinešemy, schtož našchej Wozu, frej Wo-
lu a s dobrej Myšlu činimy a dokonjamy,
neplaczi psched Bohom niczo.

A kprjenemu, praji won, neššu či Bože
Džeczi, kotšž s Krowje narodženi šu. Kajž či
Židzi, kotšž Habrahamowe Džeczi bjechu a
šo šami lutzy teho šlubeneho Sšymenja
kwalachu, psches kotrež žyly Sšwjet pozono-
wany byčž dyrbešche, kotraž sawješze tajka
Gzesz a Krašnosz ja nich bješche, šo tež šwja-
ty Pawol ktemu šwjetš, dyž won praji,
k Romšk. na 9, 4. 5. Šo jim šlušcha
Džeczastwo, a Krašnosz, a Wotka-
fanje, a Sakon, Boža Sslužba, a
Sslubenja; kotrychž tež šu či Wo-
tzojo, škotrychž Krysus pschindže
po Gzjeli. Dyž da to niczo neplaczi, ani
niczo nesapluži, schtož tola wot Boha wusta-
jene je: schto da dyrbjalo nam pomhacž, šo
my na Sromadžišny tych duchomnych šwja-
tych Wotzow, na stare Waschnje a teho runja
lupe Wjezy trozkamy a šo jich kwalimy?

A druhemu, schtož s Gzjela narodžene je,
nemože naš tež k Božim Džeczom sczinicz.
Šo da nastupa to, schtož šo narodžilo je,
kajž to predawšche, wot cžohož šo narodžilo
je. Pschetož Gzjelo rjekaju Gzlowekojo, kajž
woni wot Gzjela a Krowje, aby wot Muža a
Žonskeje narodženi budža. A ze tak wele
prajicž: Hacž by ty runje šam nješcho pšchi-
tym činicz žyl a šo sewschitkej twojej Wozu,
kajž hacž našbole možešch, pschimał, menujzy
šo by ty Boži Sakon dđeržał a šo beš Pschesta-

čza we nim prozował: da neby ty tola niczo
dokonjal. Pschetož ty wostanesch tola Gzjelo,
kajž ty Gzjelo narodženy šy. Š Božemu Džec-
szju šo ty sczinicz nemožešch, hacž runje ty
Sšwjetko a Wolu ktemu mašch, a wješch,
schto činicz dyrbišch. Tak je tež ta Sšwja-
tošž tych Skutkow po Božich džešacž Ka-
šnjach sacžišnena, kotruž žadym Rosom sa-
cžišnyčž nemože. Tak šo by schitko cžišze
wotrubane a kniczomu sczinene bylo, schtož
Wjera neje.

A k tšecžemu tež niz s Wolje jeneho
Muža, to je, po Waschnju hebrejškeje My-
cžje, nikoho, nech won je, schtuž aby kajž ze.
A je štym tak wele prajene: Dy by šebi runje
nješcho šam, wošche teho predawšcheho, nje-
schto ljepe činicz aby poredžicž prjotkwšal aby
wušwolil, nech by to bylo jedyn wumyšleny
wošebny Skutk aby Herempel tych Sšwja-
tych, da to tež niczo newučžini. Škrotkim tu
dy žane šwjate Žiwenje, žane Skutki, žane
Wušwolenje, žadym Sakon, žana wošoka
Krašnosz ani Gzesz neplaczi, ale dyrbi lutzy
nowy Narod byčž. Schtož ty činíšch štwo-
jeje Wolje aby hegen Nutyrnošžje aby dobre-
ho Wotpoladanja, schtož ty tež po Sakonju
činíšch, haj, schtož tebi pschinarodžene je,
neplaczi schitko niczo. Šudy newobšteji ni-
czo, kiba s Boha narodženy byčž. Schit-
ko druhe je šhubene. Kaj da mol mozníšchi
Šchpruch we Pišmi štačž pschecžimo frej
Woli a schitkej našchej Wucžbi a Waschnju,
kotrež my hacž šem wedli šmy?

A to Sšlowo sczini šo Gzjelo, a bydlešche beš
nami, a my widžichmy jeho Krašnosz jako Kraš-
nosz teho jenicžkeho narodženeho Sšyna wot
Wotza, polne Nady a Prawdy.

Šudy wobšankne won schitko, kaj šo schitko
našche dla štalo je. Dokelž my psches Wjeru
do teho Sšlowa Bože Džeczi sczinene byčž
dyrbimy, da je šo nam to Sšlowo šjewicz a
šo Gzjelo, to je, wjerny Gzlowek sczinicz dyr-
bjalo, a je beš nami bydliło, to je, schitku cžlo-